ततस्तस्य सुतः प्राप रिपुनागकुलान्तकः ।
धुर्यः शौर्याश्रयः श्रीमान् खगेन्द्रः पार्थिवेन्द्रतां ॥ ८९ ॥
सखागिखुनमुषयोः कर्ता मुख्याग्रहारयोः ।
हरहासमितैः कृत्यैः क्रीताँल्लोकान् क्रमाद्ययौ ॥ १० ॥
अनर्घमहिमा दीर्घमघवत्तावहिष्कृतः ।
अथ साश्चर्यचर्योऽभूत् सुरेन्द्रस्तत्सुतो नृपः ॥ ११ ॥
शतमन्युः शान्तमन्योर्गोत्रभिद्गात्ररक्षिणः ।
लेभे यस्य सुरेन्द्रस्य सुरेन्द्रो नोपमानतां ॥ १२ ॥
दरद्देशान्तिके कृत्वा सौरकाख्यं स पत्तनं ।
श्रीमान् विहारं विदधे नरेन्द्रभवनाभिधं ॥ १३ ॥
तेन स्वमण्डले ऽखण्डयशसा पुण्यकर्मणा ।
विहारः सुकृतोदारो निर्मितः सौरसाभिधः ॥ १४ ॥
तस्मिन् निःसन्ततौ राज्ञि प्रशान्तेऽन्यकुलोद्भवः ।
बभार गोधरो नाम सभूधरवसुन्धरां ॥ १५ ॥
गोधरो हस्तिशालाख्यमग्रहारमुदारधीः ।
स प्रदाय द्विजन्मभ्यः पुण्यकर्मा दिवं ययौ ॥ १६ ॥
तस्य सूनुः सुवर्णाख्यस्ततोऽभूत् स्वर्णदोऽर्थिनां ।
सुवर्णमणिकुल्यायाः कराले यः प्रवर्तकः ॥ १७ ॥
तत्सूनुर्जनको नाम प्रजानां जनकोपमः ।